

32000L0076

L 332/91

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

28.12.2000

ДИРЕКТИВА 2000/76/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 4 декември 2000 година
относно изгарянето на отпадъците

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽³⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽⁴⁾, и в светлината на съвместния текст, одобрен на 11 октомври 2000 г. от Помирителния комитет,

като имат предвид, че:

- (1) Петата програма за действие в областта на околната среда: Към устойчиво развитие — Програма на Европейската общност за политика и действие, свързани с околната среда и устойчивото развитие, допълнена от Решение № 2179/98/ЕО относно нейното преразглеждане ⁽⁵⁾, поставя за цел да не се надвишават критичните съдържания и нива на някои замърсяващи вещества, като азотните оксиди (NO_x), серния двуоксид (SO₂), тежките метали и диоксините, докато по отношение на качеството на въздуха целта е да се осигури ефективна защита на всяко лице срещу санитарните рискове, идентифицирани и свързани със замърсяването на атмосферата. Същата програма визира от друга страна да се намалят до 90 % емисиите на диоксини, произлизащи от източници, идентифицирани до 2005 г. (равнище 1985 г.) и да се намалят най-малко до 70 % емисиите на кадмий (Cd), на живак (Hg) и на олово (Pb), произлизащи от всякакви източници през 1995 г.
- (2) Протоколът за устойчивите замърсяващи органични вещества, подписан от Общността в рамките на Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ООН/ИКЕ), установява правно задължителната норма за допустими емисиите на диоксини и на фурани до 0,1 ng/m; TE (Токсични еквиваленти) за инсталациите, в които се изгарят повече от три тона твърди битови отпадъци на час, до 0,5 ng/m; TE за инсталациите, в които се изгарят повече от един тон

отпадъци от медицински произход на час, и до 0,2 ng/m; TE за тези, в които се изгарят повече от един тон опасни отпадъци на час.

- (3) Протоколът за тежки метали, подписан от Общността в рамките на Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации, установява правно задължителна гранична стойност до 10 mg/m³ за емисии на частици, произлизащи от изгарянето на отпадъци от медицински произход и на опасни отпадъци, до 0,05 mg/m³ за емисиите на олово, произлизащо от изгарянето на опасни отпадъци, и до 0,08 mg/m³ за емисиите от олово, произлизащи от изгарянето на битови отпадъци.
- (4) Международната агенция за изследователски център по ракови заболявания и Световната здравна организация отбелязват, че някои въглеводородни полициклични ароматни горива (ВПАГ) са канцерогенни. Вследствие на това държавите-членки могат да установят ограничения за емисии на ВПАГ сред другите замърсители.
- (5) Съобразно принципите на субсидиарност и на пропорционалност, посочени в член 5 на Договора, е необходимо да се предприемат действия на равнище Общност. Принципът на превенция предоставя база за последващи мерки. Настоящата директива се ограничава до минимални изисквания за инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне.
- (6) Освен това, член 174 предвижда политиката на Общността в областта на околната среда да подкрепя опазването на човешкото здраве.
- (7) Високото равнище на защита на околната среда и на човешкото здраве изисква установяване и поддържане на стриктни експлоатационни условия, технически изисквания и норми за допустими емисии за инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне на отпадъци в Общността. Тези гранични стойности трябва да предвиждат или да ограничават във възможно най-висока степен отрицателното въздействие върху околната среда и рисковете за човешкото здраве, които произлизат от това.
- (8) Съобщението на Общността, отнасящо се до преразглеждане на Стратегията на Общността в областта на управлението на отпадъците, поставя превенцията начело на нейните приоритети, следвана от повторната употреба и оползотворяването и накрая, чрез безопасното отстраняване на отпадъците. В своята Резолюция от 24 февруари 1997 г. по Стратегия на Общността за управление на отпадъците ⁽⁶⁾, Съветът затвърди своето убеждение, че превенцията, визираща намаляването на производството на отпадъци и собствеността върху опасните такива, трябва да бъде първи приоритет за всяка рационална политика в областта на отпадъците.

⁽¹⁾ ОВ С 13, 17.1.1998 г., стр. 6 и

ОВ С 372, 2.12.1998 г., стр. 11.

⁽²⁾ ОВ С 116, 28.4.1999 г., стр. 40.

⁽³⁾ ОВ С 198, 14.7.1999 г., стр. 37.

⁽⁴⁾ Становище на Европейския парламент от 14 април 1999 г. (ОВ С 219, 30.7.1999 г., стр. 249), Обща позиция на Съвета от 25 ноември 1999 г. (ОВ С 25, 28.1.2000 г., стр. 17) и Решение на Европейския парламент от 15 март 2000 г. (все още непубликувано в Официален вестник). Решение на Европейския парламент от 16 ноември 2000 г. и Решение на Съвета от 20 ноември 2000 г.

⁽⁵⁾ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1 и

ОВ L 275, 10.10.1998 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 76, 11.3.1997 г., стр. 1.

- (9) В своята Резолюция от 24 февруари 1997 г. Съветът също така подчертава значението на критериите на Общността, отнасящи се до използването на отпадъците, необходимостта от подходящи стандарти за емисия, които да се прилагат при инсталациите за изгаряне, необходимостта да се предвидят мерки за наблюдение за съществуващите инсталации за изгаряне и това, че Комисията трябва да предприеме действия с оглед изменението на законодателството на Общността, отнасящо се до изгарянето на отпадъците с енергийно оползотворяване, за да се избегне движение в голям мащаб на отпадъци, предназначени за изгаряне или за съвместно изгаряне в Общността.
- (10) Необходимо е всички инсталации за изгаряне или за съвместно изгаряне на отпадъци да бъдат подложени на стриктни правила, за да се избегне трансграничното придвижване на отпадъци към инсталации, които могат да работят при ниски цени, защото не трябва да се съобразяват с толкова стриктни норми за околната среда.
- (11) Съобщението на Комисията/енергия за бъдещето: възобновяеми източници на енергия/Бяла книга относно стратегия и план за действия на Общността, взема предвид по-специално използването на биомасата за енергийни цели.
- (12) Директива 96/61/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ определя интегриран подход за превенция на замърсяването и контрол, при който всички аспекти за действието на инсталациите от гледна точка на околната среда са преценени по интегриран начин. Инсталациите за изгаряне на битови отпадъци, чийто капацитет е повече от три тона на час и инсталациите за обезвреждане или оползотворяване на опасните отпадъци, чийто капацитет е повече от десет тона на ден, влизат в приложното поле на Директива 96/61/ЕО.
- (13) Спазването на нормите за допустими емисии, установени от настоящата директива, би трябвало да бъде оценено като необходимо, но недостатъчно условие, за да се осигури спазването на изискванията на Директива 96/61/ЕО. Би могло да бъде необходимо, за целите на спазването на тези изисквания, да се ограничат още нормите за допустими емисии за вредни вещества, посочени в настоящата директива, да се налагат норми за допустими емисии за други вещества и други среди, и да се вземат други подходящи мерки.
- (14) През последните десет години бе натрупан индустриален опит относно въвеждането в действие на техники, позволяващи да се намалят емисиите на вредни вещества, произлизащи от инсталациите за изгаряне.
- (15) Директиви 89/369/ЕИО ⁽²⁾ и 89/429/ЕИО на Съвета ⁽³⁾, които се отнасят до превенцията и намаляването на замърсяването на атмосферата, произлизащи от инсталации за изгаряне на битови отпадъци, подпомогнаха да бъдат намалени и да се овладеят емисиите в атмосферата от инсталациите за изгаряне. Сега трябва да бъдат приети по-строги правила. Целесъобразно е от този момент да бъдат отменени посочените директиви.
- (16) Разграничението между опасни и безопасни отпадъци почива основно на характеристиките на отпадъците преди изгаряне или съвместно изгаряне, а не на разликите между емисиите. Изгарянето или съвместното изгаряне на опасни и безопасни отпадъци би трябвало да е обект на едни и същи норми за допустими емисии, но е целесъобразно да се запазят различните техники и условия на изгаряне или на различно съвместно изгаряне и различни мерки за проверка на приемането на различните отпадъци.
- (17) При въвеждането в действие на настоящата директива държавите-членки трябва да вземат предвид Директива на Съвета 1999/30/ЕО от 22 април 1999 г., относно установяването на норми за допустими емисии за серния диоксид, азотния диоксид и азотните оксиди, частиците и оловото в окръжаващия въздух ⁽⁴⁾.
- (18) Изгарянето на опасните отпадъци, чието съдържание на халогенни органични вещества, изразено в хлор, надвишава 1 %, трябва да удовлетворява някои експлоатационни изисквания, така че замърсяващите органични вещества, както и диоксините, да бъдат разрушавани до най-голяма степен.
- (19) Изгарянето на отпадъците, съдържащи хлор, произвежда остатъци, съдържащи се в димните газове. Тези остатъци трябва да бъдат третираны по такъв начин, чрез който да бъде намалено до минимум тяхното количество и вредност.
- (20) За някои замърсяващи вещества може да има основания да се предвиди разумно определена отмяна на нормите за допустими емисии за ограничен срок и при специфични условия.
- (21) Целесъобразно е да се определят критерии за някои подбрани горими фракции на безопасни отпадъци, които не се поддават на рециклиране, за да бъде възможно разрешаването на намаляването на честотата на периодичните измервания.
- (22) Отделен текст за изгарянето на отпадъците ще подобри правната яснота и изпълнителната сила. Целесъобразно е да има отделна директива за изгарянето и съвместното изгаряне на опасните и безопасни отпадъци, която изцяло да взема предвид основата и формата на Директива 94/67/ЕО на Съвета от 16 декември 1994 г., относно изгарянето на опасните отпадъци ⁽⁵⁾. Целесъобразно е вследствие на това да бъде отменена също и Директива 94/67/ЕО.
- (23) Член 4 от Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 г., относно отпадъците ⁽⁶⁾, изисква от държавите-членки да вземат необходимите мерки, за да се осигури отпадъците да бъдат оползотворени или премахнати, без да се излага на опасност здравето на хората и без да се нанася вреда на околната среда. За тази цел членове 9 и 10 на посочената директива предвиждат, че всяка инсталация или предприятие, което обработва отпадъци, трябва да притежава разрешително от компетентните органи, посочващо, между другото, предпазните мерки, които да се вземат.

⁽¹⁾ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26.

⁽²⁾ ОВ L 163, 14.6.1989 г., стр. 32. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽³⁾ ОВ L 203, 15.7.1989 г., стр. 50. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 163, 29.6.1999 г., стр. 41.

⁽⁵⁾ ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 34.

⁽⁶⁾ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 39. Директива, последно изменена с Решение 350/96/ЕО на Комисията (ОВ L 135, 6.6.1996 г., стр. 32).

- (24) Свеждането до минимум на условията, изискващи произведената топлина от процеса на изгаряне или на съвместно изгаряне да бъде рекуперирана и предизвиканите остатъци от експлоатацията на инсталациите за изгаряне или за съвместно изгаряне, ще допринесе за реализацията на целите, определени в член 3 на Директива 75/442/ЕИО относно йерархията на отпадъците.
- (25) Инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне, обработващи единствено животински отпадъци, регламентирани от Директива 90/667/ЕИО ⁽¹⁾, се изключват от приложното поле на настоящата директива. Комисията има намерение да предложи изменение на условията, определени от посочената директива с оглед установяването на завишени норми за околната среда за изгаряне и съвместно изгаряне на животинските отпадъци.
- (26) Разрешителното, издадено за инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, трябва също да удовлетворява всяко приложимо изискване, установено в Директиви 91/271/ЕИО ⁽²⁾, 96/61/ЕО, 96/62/ЕО ⁽³⁾, 76/464/ЕИО ⁽⁴⁾ и 1999/31/ЕО ⁽⁵⁾.
- (27) Не трябва да се разрешава съвместното изгаряне на отпадъци в инсталации, които не са основно предназначени за изгаряне на отпадъци, което увеличава емисиите на вредни вещества във фракцията на обема на изгорелите газове, произлизащо от такова съвместно изгаряне, в степен по-висока от разрешената за инсталации за изгаряне, специално предвидени за тази цел. Съвместното изгаряне трябва да бъде при това положение обект на подходящо ограничение.
- (28) Усъвършенстваните техники за измерване са необходими за наблюдение на емисиите, за да се спазват нормите за допустими емисии за замърсителите.
- (29) Въвеждането на норми за допустими емисии за изхвърляне на използвани води, произлизащи от пречистването на изгорелите газове, от своя страна произлизащи от инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне, ще ограничи трансфера на замърсители от въздуха във водата.
- (30) Уместно е да се предвидят разпоредби за случаите, когато нормите за допустими емисии са надхвърлени, както и в

случаи на неизбежно спиране, повреда и технически нередности на системите за пречистване или на измерване.

- (31) За да се осигури прозрачност на процедурата на издаване на разрешително в цялата Общност, обществото трябва да има достъп до информацията, за да бъде в състояние да се намесва в решенията, които се вземат по искания за нови разрешителни и за последващото им издаване. Обществото трябва да има също достъп до доклади за функционирането и проверките на инсталациите, които изгарят повече от три тона отпадъци на час, за да бъде информирано за тяхното потенциално въздействие върху околната среда и човешкото здраве.
- (32) Комисията трябва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад, базиран на натрупания опит по прилагането на настоящата директива, за новопридобитите научни познания, за технологичното развитие, за реализираните проекти в областта на техниките на овладяване на емисиите, както и за придобития опит в областта на управлението на отпадъците и на експлоатацията на инсталациите и за развитието на изискванията за околната среда, с оглед да се предложат при нужда адаптации на съответните разпоредби на настоящата директива.
- (33) Необходимите мерки за прилагане на настоящата директива се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на процедурите за упражняване на изпълнителните полномощия, предоставени на Комисията ⁽⁶⁾.
- (34) Държавите-членки следва да установят правила, отнасящи се до санкциите, които ще се прилагат в случай на нарушение на разпоредбите на настоящата директива и да осигуряват тяхното прилагане; тези санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цели

Настоящата директива има за цел да предотврати или да ограничи в възможно най-висока степен отрицателните въздействия от изгарянето и съвместното изгаряне на отпадъците върху околната среда и по-специално замърсяването, дължащо се на емисиите във въздуха, в почвата, в повърхностните води и в подземните води, както и рисковете за здравето на хората, произтичащи от това.

Тази цел трябва да бъде постигната чрез налагането на условия за експлоатация и строги технически изисквания, като се установяват норми за допустими емисии от инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне на отпадъци в Общността и като се удовлетворяват и изискванията на Директива 75/442/ЕИО.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне.

⁽¹⁾ Директива 90/667/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно ветеринарните правила за унищожаване и преработка на животински отпадъци, тяхното пускане на пазара и предотвратяване на патогени във фуражите от животински или рибен произход и за изменение на Директива 90/425/ЕИО (ОВ L 363, 27.12.1990 г., стр. 51). Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽²⁾ Директива 91/271/ЕИО на Съвета, от 21 май 1991 г. относно водни отпадъци (ОВ L 135, 30.5.1991 г., стр. 40). Директива, изменена с Директива 98/15/ЕО (ОВ L 67, 7.3.1998 г., стр. 29).

⁽³⁾ Директива 96/62/ЕО на Съвета от 27 септември 1996 г. относно качествената оценка и управление на заобикалящата въздушна среда (ОВ L 296, 21.11.1996 г., стр. 55.)

⁽⁴⁾ Директива 76/464/ЕИО на Съвета, от 4 май 1976 г. относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, заустени във водна среда в рамките на Общността (ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23). Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽⁵⁾ Директива 1999/31/ЕО от 26 април 1999 г. относно наземни отпадъци (ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

2. От приложното поле на настоящата директива се изключват посочените по-долу инсталации:

- a) инсталации, където се обработват изключително следните отпадъци:
 - i) земеделски и горски растителни отпадъци;
 - ii) растителни отпадъци, произхождащи от хранително-преработвателния сектор, ако е валоризирана отделената топлина;
 - iii) влакнести растителни отпадъци, резултат от производство на чиста дървесинна каша и от производството на хартия, произлизаща от дървесинната каша, ако са съвместно изгорени на мястото на производството и ако е оползотворена отделената топлина;
 - iv) дървесни отпадъци, с изключение на дървесните отпадъци, които може да съдържат халогенизирани органични съставки или тежки метали след обработка с консерванти за дърво или за поставяне на покритие, включително в частност дървесни отпадъци от този тип, произхождащи от отпадъци от строителство или от разрушаване;
 - v) отпадъци от корк;
 - vi) радиоактивни отпадъци;
 - vii) животински черупки, както са регулирани от Директива 90/667/ЕИО, без да се засягат бъдещите ѝ изменения;
 - viii) отпадъци, резултат на проучване и експлоатация на петролни и газови ресурси, произхождащи от крайбрежни инсталации и изгорени на борда на тези инсталации;
- b) експериментални инсталации, използвани за изследване, разработване и изпитване, имащи за цел да подобрят процеса на изгаряне и обработващи по-малко от 50 тона отпадъци на година.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива:

- 1. „отпадъци“: всякакъв твърд или течен отпадък, както е определен в член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО;
- 2. „опасни отпадъци“: всякакъв твърд или течен отпадък, както е определен в член 1, параграф 4 на Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци ⁽¹⁾.

Специфичните изисквания на настоящата директива, отнасящи се до опасните отпадъци, не се прилагат за опасните отпадъци, изброени по-долу:

- a) течни горими отпадъци, включително използвани масла, определени в член 1 на Директива 75/439/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно обезвреждането на използваните масла ⁽²⁾, при условие че удовлетворяват следните критерии:

⁽¹⁾ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 20. Директива, изменена с Директива 94/31/ЕО (ОВ L 168, 2.7.1994 г., стр. 28).

⁽²⁾ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

- i) тяхното съдържание откъм маса на ароматни полихлорни въглеводороди, например на полихлорбифенили (ПХБ) или на пентахлорфенол (ПХФ), не надвишава концентрациите, установени в законодателството на Общността в тази област;

- ii) тези отпадъци не стават опасни поради факта, че съдържат други съставки, изброени в приложение II на Директива 91/689/ЕИО в количества или в концентрации, които не са съвместими с реализацията на целите, установени в член 4 на Директива 75/442/ЕИО, и

- iii) тяхната чиста топлоотделителна способност достига най-малко 30 MJ на килограм,

- b) всеки течен горим отпадък, който не отделя в газовете или пряко при горенето си емисии, различни от тези, произхождащи от горенето на газол, както е определен в член 1, параграф 1 на Директива 93/12/ЕИО на Съвета ⁽³⁾, или на концентрация на емисии, по-голяма от тези, произхождащи от горенето на така определения газол;

- 3. „смесени битови отпадъци“: домакинските отпадъци, както и отпадъците, произхождащи от търговските, индустриалните и административните дейности, които по своя характер и състав са аналогични на домакинските отпадъци, но с изключение на фракциите, посочени в приложението на Решение 94/3/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾, в позиция 20 01, които са събирани отделно при източника и с изключение на другите отпадъци, посочени в позиция 20 02 на посоченото приложение;

- 4. „инсталация за изгаряне“: всяко оборудване или техническа единица, стационарна или подвижна, предназначена за термична обработка на отпадъци, със или без оползотворяване на отделената при горенето топлина. Термичната обработка включва горенето чрез окисляване или всеки друг процес, като пиролиза, газообразуване или плазмено обработване в степен, при която веществата, произлизащи от това, биват впоследствие изгаряни.

Настоящото определение покрива мястото и цялата инсталация, представлявана от всички линии на изгаряне, от инсталациите за приемане, за складиране и за предварителна обработка на същото място на отпадъците; системите за захранване с отпадъци, с гориво и с въздух; котела; инсталациите за обработка на изгорелите газове; на мястото - инсталациите за обработка или за складиране на остатъците и на използваните води; комина; апаратите и системите за командване на операциите по изгаряне и на записване и на наблюдение на условията на изгаряне;

- 5. „инсталация за съвместно изгаряне“: стационарна или подвижна инсталация, чиято основна цел е да се произвежда енергия или материали и:

— която използва отпадъци като обичайно или помощно гориво, или

— в която отпадъците биват подложени на термична обработка с оглед тяхното унищожаване.

⁽³⁾ Директива 93/12/ЕИО на Съвета от 23 март 1993 г. относно съдържанието на сира в някои течни горива (ОВ L 74, 27.3.1993 г., стр. 81). Директива, последно изменена с Директива 1999/32/ЕО (ОВ L 121, 11.5.1999 г., стр. 13).

⁽⁴⁾ Решение 94/3/ЕО на Комисията от 20 декември 1993 г., относно списъка на отпадъци, съгласно член 1а от Директива 75/442/ЕИО на Съвета относно отпадъците (ОВ L 5, 7.1.1994 г., стр. 15).

Ако съвместното изгаряне е извършено така че основната цел на инсталацията е не да произвежда енергия или материални продукти, а по-скоро да бъде приложена термична обработка спрямо отпадъците, инсталацията трябва да бъде оценена като инсталация за изгаряне по смисъла на точка 4.

Настоящото определение покрива мястото и цялата инсталация, включително всички линии за съвместно изгаряне, инсталациите за приемане, за складиране и за предварителна обработка на същото място на отпадъците; системите за захранване с отпадъци, с гориво и с въздух; котела; инсталациите за обработка на изгорелите газове; на мястото — инсталациите за обработка или за складиране на остатъците и на използваните води; комина; апаратите и системите за командване на операциите по изгаряне и на записване и на наблюдение на условията на съвместно изгаряне;

6. „съществуваща инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне“: инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне:

- а) която е в действие и за която е било издадено разрешително съобразно законодателството на Общността в сила преди 28 декември 2002 г., или
- б) която е одобрена или регистрирана за изгаряне или за съвместно изгаряне, и за която е било издадено разрешително преди 28 декември 2002 г. съобразно законодателството на Общността, което е в сила, при условие че инсталацията бъде въведена в експлоатация най-късно на 28 декември 2003 г., или
- в) която, по мнението на компетентния орган, е предмет на пълно искане за разрешително преди 28 декември 2002 г., при условие че инсталацията бъде въведена в експлоатация най-късно на 28 декември 2004 г.;

7. „номинален капацитет“: сборът от капацитетите за изгаряне на пещи, чиято инсталация за изгаряне е съставена така, както е специфицирана от производителя и одобрена от ползвателя, като се взема предвид в частност стойността на топлоотдаване на отпадъците, изразена във вид на количество изгорени отпадъци за един час;

8. „емисия“: пряката или непряка емисия във въздуха, водата или почвата на вещества, на вибрации, на топлина или на шум, произлизащи от съсредоточени или разпръснати източници от инсталацията;

9. „норми за допустими емисии“: масата, изразена в зависимост от някои специфични параметри, концентрацията и/или равнището на една емисия, която не е надхвърлена в течение на един или повече дадени периоди;

10. „диоксини и фурани“: всички полихлорни дибензо-пдиоксини и дибензофурани, изброени в приложение I;

11. „ползвател“: всяко физическо или юридическо лице, което използва или контролира инсталацията, или, ако това е предвидено в националното законодателство, всяко лице, на което са били делегирани икономически правомощия за решения във връзка с техническото функциониране на инсталацията;

12. „разрешително“: едно или повече писмени решения, издадени от компетентния орган, издаващ разрешителни за експлоатиране на дадена инсталация, под уговорка за спазване на някои условия, които гарантират, че инсталацията удовлетворява всички предписания на настоящата директива.

Едно разрешително може да бъде издадено за една или повече инсталации или части от инсталации на същото място, експлоатирани от същия ползвател.

13. „остатък“: всяка течна или твърда материя (включително пепел и сгури; летящи пепели и котелен прах; твърди продукти от реакция, произхождащи от обработката на газовете; утайката от почистване, произхождаща от обработката на използваните води; използваните катализатори и използвания активен въглен) отговарящ на определението за „отпадък“, фигуриращо в член 1, буква а) на Директива 75/442/ЕИО, която е резултат от процеса на изгаряне или на съвместно изгаряне, на обработката на изгорелите газове или на използваните води или на всяка операция, осъществена в инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне.

Член 4

Заявление и издаване на разрешително

1. Без да се засяга разпоредбата на член 11 от Директива 75/442/ЕИО или на член 3 от Директива 91/689/ЕИО, инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне не може да бъде експлоатирана, без да е издадено разрешително за осъществяване на тези дейности.

2. Без да се засяга Директива 96/61/ЕО, заявлението за разрешително за инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, отправена до компетентния орган, включва описание на мерките, предвидени за да гарантират, че:

- а) инсталацията е създадена и оборудвана и ще бъде експлоатирана по такъв начин, че изискванията на настоящата директива ще бъдат спазвани и като се отчитат категориите отпадъци, които ще се изгарят;
- б) отделената топлина от изгарянето и съвместното изгаряне се оползотворява, когато това е осъществимо, най-вече чрез комбинираното производство на топлина и електричество, производството на пара за промишлени цели или за градско отопление;
- в) произведените остатъци ще бъдат сведени до минимум и малко вредни, доколкото е възможно, и, при нужда, рециклирани;
- г) отстраняването на остатъците, чието създаване не може да бъде избегнато или намалено, или които не могат да бъдат рециклирани, ще се осъществява при спазването на националното законодателство и това на Общността.

3. Разрешителното се издава, само когато от заявлението е видно, че техниките за измерване на емисиите във въздуха, които са предложени в нея, отговарят на изискванията на приложение III и, що се отнася до водата, спазват изискванията на приложение III, параграфи 1 и 2.

4. Разрешителното, издадено от компетентния орган за дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, освен когато удовлетворява всички приложими условия, определени в Директиви 91/271/ЕИО, 96/61/ЕО, 96/62/ЕО, 76/464/ЕИО и 1999/31/ЕО:

- а) изброява изрично категориите отпадъци, които могат да бъдат обработвани. Списъкът използва, ако е възможно, най-малкото категориите отпадъци, установени в Европейския каталог на отпадъците (ЕКО) и съдържа, при нужда, информации за количеството на отпадъците;

- б) посочва общия капацитет на изгаряне или на съвместно изгаряне на инсталацията;
- в) посочва какви са процедурите за вземане на проби и измерване, използвани, за да бъдат удовлетворени изискванията, налагащи периодично да се мери всяко замърсяване на въздуха и на водата.

5. Разрешителното, издадено от компетентния орган за дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, работеща с опасни отпадъци, освен предвидените в параграф 4 индикации:

- а) изброява количествата на различните категории опасни отпадъци, които могат да бъдат обработвани;
- б) специфицира за тези опасни отпадъци минималния и максимален дебит за маса, минималната и максимална стойност на отделяне на топлина и максималното съдържание на замърсяващи вещества, например ПХБ, ПХФ, хлор, флуор, сяра, тежки метали.

6. Без да се засягат разпоредбите на Договора, държавите-членки могат да изброяват категории отпадъци, посочени в разрешителното, които могат да получат разрешително да бъдат съвместно изгаряни в определени категории инсталации за съвместно изгаряне.

7. Без да се засяга Директива 91/61/ЕО, компетентният орган периодично проучва и актуализира, ако е необходимо, условията, свързани с разрешителното.

8. Когато ползвателят на дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне на безопасни отпадъци предвижда изменение на експлоатацията, водещо до изгаряне или съвместно изгаряне на опасни отпадъци, това изменение се оценява като съществено по смисъла на член 2, параграф 10, буква б) на Директива 96/61/ЕО, и се прилага член 12, параграф 2 на посочената директива.

9. В случай, че дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне не бъде съобразена с разпоредбите на разрешителното, в частност относно нормите за допустими емисии за въздуха и за водата, компетентните органи взимат наложителните мерки, за да се уверят в спазването на тези разпоредби.

Член 5

Доставяне и приемане на отпадъци

1. Ползвателят на инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне взема всички необходими предпазни мерки относно доставянето и приемането на отпадъците, с цел да предотврати или да намали в възможно най-голямата степен отрицателното въздействие върху околната среда, в частност замърсяването на въздуха, на почвата, на повърхностните и подземните води, както и миризми и шум и преки рискове за здравето на хората. Тези мерки трябва най-малкото да удовлетворяват изискванията, посочени в параграфи 3 и 4.

2. Ползвателят определя масата на всяка категория отпадъци, ако е възможно, съобразно класификацията на ЕКО, преди да приеме да получи отпадъци в инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне.

3. Преди отпадъците да могат да бъдат приети в дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, ползвателят трябва да има на свое разположение информации за отпадъците, най-вече с цел да провери съобразността с изискванията на разрешителното, уточнени в член 4, параграф 5. Тези информации включват:

- а) всяка административна информация за процеса на производство, съдържаща се в документите, посочени в параграф 4, буква а);
- б) физическия и, и доколкото е целесъобразно, химическия състав на отпадъците, както и всички други информации, позволяващи да се прецени дали са подходящи за предвидената обработка по изгаряне;
- в) рисковете, характерни за отпадъците, веществата с които те не трябва да бъдат смесвани и предпазните мерки, които трябва да се вземат по време на тяхното обработване.

4. Преди опасните отпадъци да могат да бъдат приети в дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, ползвателят осъществява минимум следните процедури по приемане:

- а) проверка на необходимите документи по смисъла на Директива 91/689/ЕИО и при нужда, по смисъла на Регламент (ЕИО) № 259/93 на Съвета от 1 февруари 1993 г. относно надзора и проверката на трансфера на отпадъци при влизането, при излизането в рамките на Европейската общност ⁽¹⁾, както и разпоредбите, отнасящи се до превода на опасни вещества;
- б) доколкото е целесъобразно, например в случай на отпадъци от дейности по здравеопазване с риск за инфекция, проверка на представителни проби, доколкото е възможно преди разтоварването, за да се провери посредством проверки тяхната съобразност с информациите, предвидени в параграф 3 и за да се позволи на компетентните органи да определят характера на обработваните отпадъци. Тези проби трябва да бъдат съхранявани най-малко един месец след изгарянето.

5. Компетентните органи могат да предвидят изключения от параграфи 2, 3 и 4 за промишлени инсталации или предприятия, които изгарят или съвместно изгарят само собствени отпадъци на мястото, където те са произведени, при условие че изискванията на настоящата директива бъдат спазвани.

Член 6

Условия на експлоатация

1. Инсталациите за изгаряне биват експлоатирани така че да достигат равнище на изгаряне така че съдържанието на цялостен органичен въглерод (ЦОВ) на пепел и стурии да бъде по-малко от 3 % от сухото тегло на тези материали или тяхната загуба в огъня да бъде по-малка от 5 % от това сухо тегло. Ако е необходимо, се използват пригодни техники за предварителна обработка на отпадъците.

⁽¹⁾ ОВ L 30, 6.2.1993 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2408/98 на Комисията (ОВ L 298, 7.11.1998 г., стр. 19).

Инсталациите за изгаряне се създават, оборудват, конструират и използват така че, дори при най-неблагоприятни условия, които могат да се предвидят, газовете, произлизащи от процеса, да бъдат отведени след последното впръскване на въздух за горенето по хомогенен и контролиран начин при температура 850 °C за две секунди, измервани в близост до вътрешната преграда или от друга представителна точка на горивната камера, разрешена от компетентния орган. Ако става дума за опасни отпадъци, чието съдържание на халогенизирани органични вещества, изразено в хлор, е по-голямо от 1 %, температурата трябва да бъде доведена до 1100 °C за най-малко две секунди.

Всяка инсталационна линия за изгаряне бива оборудвана с най-малко един допълнителен горител, който трябва да се задейства автоматично, когато температурата на горивния газ падне под 850 °C или 1100 °C, според случая, след последното впръскване на въздух за горенето. Тези горители биват използвани също във фазата на задействане и при гасенето, за да обезпечат постоянна температура от 850 °C или 1100 °C, според случая, по време на посочените фази и за такава продължителност, за каквато неизгорелите отпадъци се намират в горивната камера.

По време на задействането и на гасенето или когато температурата на горивния газ падне под 850 °C или 1100 °C, според случая, тези допълнителни горители не могат да бъдат захранвани с горива, които могат да предизвикат по-високи емисии от тези, които създава горенето на газол по смисъла на член 1, параграф 1 на Директива 75/716/ЕИО на Съвета за течен газ или за природен газ.

2. Инсталациите за съвместно изгаряне се създават, оборудват, конструират и се използват така че дори при най-неблагоприятни условия газовете, произлизащи от съвместно изгаряне, да бъдат изведени след последното впръскване на въздух за горенето, по хомогенен и контролиран начин при температура 850 °C за две секунди. Ако става дума за опасни отпадъци, чието съдържание на халогенизирани органични вещества, изразено в хлор, е по-голямо от 1 %, температурата трябва да бъде доведена до 1100 °C за най-малко две секунди.

3. Инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне притежават и използват автоматична система, която възпрепятства захранването с отпадъци:

- a) по време на фазата на заработване, докато бъде достигната температурата от 850 °C или 1100 °C, според случая, или уточнената съобразно параграф 4 температура;
- b) всеки път, когато температурата от 850 °C или 1100 °C, според случая, или уточнената съобразно параграф 4 температура, не бъде поддържана;
- в) всеки път, когато постоянните мерки, предвидени от настоящата директива, показват, че една от нормите за допустими емисии е надхвърлена поради разстройване или повреда на системите за пречистване.

4. Компетентният орган може да разреши условия, различни от тези, установени в параграф 1, и за температурата в параграф 3, и фигуриращи в разрешителното за някои категории отпадъци или за някои термични обработки, при условие че изискванията на

настоящата директива бъдат спазвани. Държавите-членки могат да установят правила, определящи тези разрешителни. Промяната на експлоатационните условия не може да води до повече остатъци или до остатъци по-богати на органични замърсители, отколкото остатъците, които са били получени при условията, предвидени в параграф 1.

Компетентният орган може да разреши условия, различни от тези, установени в параграф 2, и, относно температурата, в параграф 3, и фигуриращи в разрешителното за някои категории отпадъци или при някои термични обработки, при условие че бъдат спазвани изискванията на настоящата директива. Държавите-членки могат да установят правила, регулиращи тези разрешителни. Такова разрешително трябва да бъде подчинено най-малкото на спазването на разпоредбите, отнасящи се до нормите за допустими емисии, установени в приложение V за общия органичен въглерод и въглеродния оксид (CO).

В случай на съвместно изгаряне на собствени отпадъци на мястото на тяхното производство в съществуващи котли за кори в промишлеността за производство на хартиена каша и на хартия, такова разрешително трябва да бъде подчинено най-малкото на спазването на разпоредбите, фигуриращи в приложение V относно нормите за допустими емисии за общия органичен въглерод.

Всички експлоатационни условия, определени съобразно настоящия параграф, и резултатите от осъществените проверки, се съобщават от държавата-членка на Комисията в рамките на информацията, предоставяна съобразно разпоредбите, отнасящи се до изработването на доклади.

5. Инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне се създават, оборудват, конструират и използват така че да избягват изхвърлянето в атмосферата на емисии, водещи до сериозно замърсяване на атмосферата на равнището на почвата; в частност изгорелите газове трябва да бъдат изхвърляни по контролиран начин и съобразно съответните норми на Общността, отнасящи се до качеството на въздуха, посредством комин, чиято височина се изчислява така че да предпазва здравето на хората и околната среда.

6. Топлината, отделена при изгарянето или съвместното изгаряне, се оценява в рамките на възможното.

7. Отпадъци от медицински дейности с риск за инфекция трябва да бъдат въвеждани пряко в пещта, без да бъдат смесвани предварително с други категории отпадъци и без да бъдат манипулирани пряко.

8. Управлението на инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне трябва да бъде осигурено от физическо лице, имащо компетенциите да осъществява това управление.

Член 7

Норми за допустими емисии във въздуха

1. Инсталациите за изгаряне се създават, оборудват, конструират и експлоатират така че нормите за допустими емисии в изгорелите газове, установени в приложение V, да не бъдат превишавани.

2. Инсталациите за съвместно изгаряне се създават, оборудват, конструират и експлоатират така че нормите за допустими емисии в изгорелите газове, определени съобразно приложение II или посочени в приложение II, да не бъдат превишавани.

Ако в дадена инсталация за съвместно изгаряне повече от 40 % от отдаването на топлина произлиза от опасни отпадъци, се прилагат нормите за допустими емисии, установени в приложение V.

3. Резултатите от осъществените мерки за проверка на спазването на нормите за допустими емисии, се отнасят към условията, посочени в член 11.

4. В случай на съвместно изгаряне на смесени и необработени битови отпадъци, пределнодопустимите стойности се определят съобразно приложение V и приложение II не се прилага.

5. Без да се засягат разпоредбите на Договора, държавите-членки могат да установяват норми за допустими емисии за ароматните полициклически въглеводороди или за други замърсители.

Член 8

Заустване на отпадъчни води от пречистване на изгорели газове

1. Заустване на отпадъчни води от пречистване на изгорели газове от инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, трябва да бъде обект на разрешително, издадено от компетентните органи.

2. Заустването във водна среда на отпадъчни води от пречистване на изгорели газове, се ограничава в рамките на възможното и най-малкото съобразно нормите за допустими емисии, установени в приложение IV.

3. При спазване на условията, предвидени в специална разпоредба, отпадъчните води, произхождащи от пречистването на изгорелите газове, могат да бъдат зауствани във водна среда след отделна обработка, при условие:

- а) че удовлетворява условията на съответните разпоредби на Общността, национални и местни, във вид на норми за допустими емисии, и
 - б) че концентрациите откъм маса на замърсяващи вещества, посочени в приложение IV, не надвишават нормите за допустими емисии, които са посочени там.
4. Нормите за допустими емисии се прилагат в точката, при която използваните води от пречистване на изгорелите газове, съдържащи вредни вещества, посочени в приложение IV, бъдат зауствени от инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне.

Когато отпадъчните води от пречистване на изгорели газове се обработват на място заедно с отпадъчните води, произхождащи от други източници, разположени на мястото на инсталацията, мерките, установени в член 11, трябва да бъдат осъществявани от ползвателя според обстоятелствата:

- а) по течението на отпадъчните води, произхождащи от системата за пречистване на изгорелите газове, преди неговото влизане в инсталацията за общо обработване на отпадъчните води;
- б) по друго течение или течения на отпадъчни води преди тяхното влизане в инсталацията за общо обработване на отпадъчни води;

- в) в точката, където отпадъчните води, произхождащи от инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне, биват окончателно изхвърляни след обработка.

Ползвателят е задължен да осъществи подходящи изчисления на баланса на масата, за да определи какви са равнищата на емисиите, които в точката на окончателно заустване на използваните води могат да бъдат приписани на използваните води, произхождащи от пречистването на изгорелите газове, за да се провери дали се спазват нормите за допустими емисии, посочени в приложение IV за течения на отпадъчни води, произхождащи от пречистването на изгорелите газове.

Сливането на отпадъчни води не трябва в никакъв случай да се практикува с цел да се отговори на нормите за допустими емисии, посочени в приложение IV.

5. Когато използваните води от пречистване на изгорели газове, съдържащи замърсяващи вещества, посочени в приложение IV, са обработвани извън инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне в инсталация за обработка изключително предназначена за пречистване на този тип отпадъчни води, нормите за допустими емисии, фигуриращи в приложение IV, трябва да бъдат прилагани в точката, в която отпадъчните води напускат инсталацията за обработка. Ако тази външна инсталация за обработка не е предназначена изключително за обработка на отпадъчни води, произхождащи от инсталации за изгаряне, ползвателят трябва да осъществява пригодни изчисления за баланса на масата, предвидени в параграф 4, букви а), б) и в), за да се определи какви са равнищата на емисиите, които в точката на окончателно заустване на отпадъчните води могат да бъдат приписани на отпадъчните води от пречистване на изгорелите газове, за да се провери дали се спазват нормите за допустими емисии, посочени в приложение IV за теченията на използвани води, произхождащи от пречистването на изгорели газове.

Не се допуска в никакъв случай смесването на използвани води, за да се отговори на нормите за допустими емисии, посочени в приложение IV.

6. Разрешителното:

- а) установява норми на допустими емисии за замърсяващи вещества, посочени в приложение IV, съобразно параграф 2, и по начин да задоволи изискванията, посочени в параграф 3, буква а);
- б) определя параметрите за проверка на функционирането за отпадъчните води, най-малкото за pH, температурата и дебита.

7. Местата за инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне, включително зоните за складиране на свързани отпадъци, трябва да бъдат създадени и експлоатирани така че да се избегне неразрешеното и инцидентно заустване на всякакви замърсяващи вещества в почвата, в повърхностните води и в подземните води, съобразно разпоредбите на законодателството на Общността в тази област. Освен това трябва да бъде предвиден колектор за заразен дъждовни води, стичащи се от мястото на инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне, както и за заразената вода в резултат на преливанията или от противопожарни операции.

Капацитетът на складиране на този колектор трябва да бъде достатъчен, за да могат тези води при нужда да бъдат анализирани и обработени преди изхвърлянето им.

8. Без да се засягат разпоредбите на Договора, държавите-членки могат да установят норми за допустими емисии за ароматните полициклически въглеводороди или други замърсители.

Член 9

Остатъци

Количеството и вредността на остатъците, предизвикани от експлоатацията на инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне трябва да бъдат сведени до минимум. Остатъците трябва да бъдат рециклирани, при необходимост, пряко в инсталацията или извън нея съобразно приложимото законодателство в Общността за тази област.

Превозът и междинното складиране на сухите остатъци във вид на прах, например прахът, произхождащ от котлите, и сухите остатъци в резултат на обработката на горивните газове, трябва да бъдат осъществявани по такъв начин, че да се избегне тяхното разпръскване в околната среда, например в затворени съдове.

Преди да бъдат определени начините за обезвреждане или рециклиране на остатъците от инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне, се извършват подходящи опити, за да се определят физическите и химическите характеристики, както и потенциалът на замърсяване на различните остатъци от изгарянето. Анализът обхваща общата разтворима фракция и разтворимата фракция на тежките метали.

Член 10

Контрол и мониторинг

1. Трябва да бъде инсталирано оборудване за измерване и да се използват похвати за наблюдение на параметрите, на условията и на концентрацията на маса, които съответстват на процеса на изгаряне или на съвместно изгаряне.

2. Предписанията, отнасящи се до измерванията, които ще се осъществяват, се установяват в разрешителното, издадено от компетентният орган или в условията, които са приложени към него.

3. Правилното инсталиране и автоматизираното функциониране на оборудването за наблюдение на емисиите във въздуха и във водата се подлагат на проверка на годишно проверочно изпитване. Трябва да се извършва маркиране посредством паралелните осъществени мерки според методите на позоваване най-малко веднъж на три години.

4. Локализирането на точките за извършване на проби или за измерване се установява от компетентния орган.

5. Емисиите във въздуха и във водата биват периодично измервани съобразно приложение III, точки 1 и 2.

Член 11

Изисквания в областта на измерванията

1. Държавите-членки гарантират или като специфицират изискванията за спазване в условията в разрешителното, или като установяват общи принудителни предписания, така че да удовлетворяват параграфи 2—12 и 17 относно въздуха и параграфи 9 и 14—17 относно водата.

2. Мерките за атмосферните замърсители, посочени по-долу, се осъществяват в инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне съобразно приложение III:

а) непрекъснати мерки спрямо следните вещества: NO_x , при условие че са установени норми за допустими емисии, CO, общ прах, общ органичен въглерод (OOB), HCl, HF и SO_2 ;

б) следните непрекъснати мерки за експлоатационните параметри: температура в близост до вътрешната преграда или до друга представителна точка на горивната камера, лицензирана от компетентния орган, концентрация на кислород, налягане, температура и съдържание на водна пара в изгорелите газове;

в) най-малко две измервания годишно за тежки метали, за диоксини и фурани; във всеки случай в течение на дванадесетте първи месеца от експлоатацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца. Държавите-членки могат да установят честота на измерване за полициклическите ароматни въглеводороди или на други замърсители, ако са установили норми за допустими емисии.

3. Времето на престой, както и минималната температура и съдържанието на кислород в изгорелите газове, трябва да бъдат обект на подходящи проверки най-малко един път при пускането в действие на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне и при най-неблагоприятните условия на експлоатация, които могат да се предвидят;

4. Непрекъснатите измервания на водородния флуорид (HF) може да бъде пропусната, ако спрямо хлороводорода (HCl) бъде прилагана обработка, гарантираща, че нормите за допустими емисии няма да бъдат надхвърлени. В този случай емисиите от HF се подлагат на периодични проверки, както е посочено в параграф 2, буква в).

5. Непрекъснатите измервания на съдържанието на водна пара не е необходимо, когато пробите от изгорелите газове са изсушени преди анализа на емисиите.

6. Компетентният орган може да разреши в разрешителното непрекъснатото измерване на HCl, на HF и на SO_2 в инсталациите за изгаряне или за съвместно изгаряне да бъде заменено с периодични мерки по смисъла на параграф 2, буква в), ако ползвателят може да докаже, че емисиите на посочените замърсяващи вещества не могат в никакъв случай да бъдат по-големи от установените норми за допустими емисии.

7. Намалването на честотата на периодичните мерки от два пъти на година на един път на всеки две години за тежките метали и от два пъти на година на един път годишно за диоксините и фураните може да бъде разрешено от компетентния орган в издаденото разрешително, при условие че емисиите, произхождащи от съвместно изгаряне или изгаряне бъдат по-малки от 50 % от нормите за допустими емисии, определени съобразно приложение II или приложение V, според случая, и при условие че са налице критерии за предписанията, които ще се спазват, уточнени според процедурата, предвидена в член 17. Тези критерии се основават най-малкото на разпоредбите на втора алинея, букви а) и б).

До 1 януари 2005 г. намаляването на честотата на измерванията може да бъде разрешено дори и ако не са налице такива критерии, при условие че:

- а) отпадъците, които ще се изгарят или изгарят съвместно, бъдат единствено съставени от някои горими фракции, сортирани от безопасни отпадъци, неподдаващи се на рециклиране и представляващи някои характеристики и че е целесъобразно да се уточнят на базата на оценката, посочена в буква г);
- б) за тези отпадъци са налице национални критерии за качество, за които Комисията е била уведомена;
- в) съвместното изгаряне и изгарянето на тези отпадъци е съобразно с планове за управление на отпадъците, посочени в член 7 на Директива 75/442/ЕИО;
- г) ползвателят може да предостави на компетентния орган доказателство, че емисиите остават при всякакви обстоятелства в чист вид по-ниски от нормите за допустими емисии, установени в приложение II или в приложение V за тежки метали, за диоксини и фурани; тази оценка трябва да се основава на информации за качеството на въпросните отпадъци и на разглежданите мерки на емисиите на замърсители;
- д) критериите за качество и новата периодичност на измерванията са специфицирани в разрешителното, и
- е) всички решения, засягащи честотата на измерванията, посочени в настоящия параграф, както и информациите за обема и качеството на засегнатите отпадъци, се съобщават ежегодно на Комисията.
8. Резултатите от осъществените измервания за проверка на спазването на нормите за допустими емисии трябва да бъдат отнесени към следните условия относно кислорода съобразно формулата, посочена в приложение VI:
- а) температура 273 K, налягане 101.3 kPa, съдържание на кислород 11 %, сух газ — в изгорелите газове на инсталациите за изгаряне;
- б) температура 273 K, налягане 101.3 kPa, съдържание на кислород 3 %, сух газ — в изгорелите газове по време на изгаряне на използвани масла така, както са определени в Директива 75/439/ЕИО;
- в) когато отпадъците се изгарят или се изгарят съвместно в атмосфера, обогатена на кислород, резултатите от измерванията могат да бъдат отнасяни към съдържание на кислород, установено от компетентния орган в зависимост от особеностите на конкретния вид;
- г) в случай на съвместно изгаряне резултатите от измерванията трябва да бъдат отнасяни към общо съдържание на кислород, изчислено според показателите в приложение II.

Когато емисиите от вредни вещества са намалени чрез обработка на изгорели газове в инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне, обработваща опасни отпадъци, предвиденото в първа алинея уеднаквяване относно съдържанието на кислород се осъществява, само ако измереното съдържание на кислород в течение на същия период като за засегнатото замърсяващо вещество надвишава прилаганото стандартно съдържание на кислород.

9. Всички резултати от измерванията се записват, обработват и представят по пригоден начин, за да се позволи на компетентните органи да проверяват според процедурите, които ще се установяват от посочените органи, дали се спазват разрешените експлоатационни условия и нормите за допустими емисии, установени чрез настоящата директива.

10. Относно изхвърлянията на вещества във въздуха нормите за допустими емисии се оценяват като спазени, ако:

- а) — никоя от средните дневни стойности не надвишава една от пределнодопустимите стойности на емисия, установени в приложение V, буква а), или в приложение II,
- 97 % от средните всекидневни стойности за година не надвишават нормата за допустими емисии, установена в приложение V, буква д), първо тире;
- б) или никоя от средните стойности за половин час не надвишава нормите за допустими емисии, фигуриращи в приложение V, буква б), колона А, или, при нужда, 97 % от средните стойности за половин час, установени за година, не надвишават нормите за допустими емисии, фигуриращи в приложение V, буква б), колона Б;
- в) никоя от средните стойности за периода на проба, предвидено за тежките метали, за диоксините и фураните, не надвишава нормите за допустими емисии, установени в приложение V, букви в) и г), или в приложение II;
- г) се спазват разпоредбите на приложение V, буква д), второ тире, или на приложение II.

11. Средните стойности за половин час или средните стойности за десет минути се определят през периода на ефективно действие (с изключение на фазите на потегляне и на гасене, когато не е изгорен нито един отпадък), изхождайки от измерените стойности след изваждане на стойността на интервала на доверие, посочен в приложение III, точка 3. Средните дневни стойности се изчисляват, изхождайки от тези валидирани средни стойности.

За да бъде една средна дневна стойност валидна, трябва за същия тип денонощие да не са отстранени повече от пет средни половинчасови стойности заради лошо действие или работа по поддръжка на системата за постоянно измерване. Годишно не повече от десет средни дневни стойности не могат да бъдат отстранявани заради лошо функциониране или поддръжка на системата за постоянно измерване.

12. Средните стойности за периода на проба и средните стойности в случай на периодични измервания на флуороводорода (HF), на хлороводорода (HCl) и на серния двуоксид (SO₂), се определят според обстоятелствата, предвидени в член 10, параграфи 2 и 4, и в приложение III.

13. От момента, в който пригодните техники за измерване бъдат на разположение в Общността, Комисията, произнасяйки се съобразно процедурата, предвидена в член 17, решава датата, след която трябва да бъдат осъществявани постоянни измервания на нормите за допустими емисии на тежки метали, на диоксини и фурани във въздуха.

14. Измерванията по-долу се извършват в точката на изхвърляне на използваните води:

- а) постоянни измервания на параметрите, посочени в член 8, параграф 6, буква б);
- б) дневни измервания чрез прецизна проба на общото количество на твърдите вещества във вид на суспензия; като алтернатива държавите-членки могат да предвидят измервания на базата на представителна пропорционална проба на оттока за период от 24 часа;
- в) измервания, осъществени най-малко веднъж на месец за пропорционална представителна проба от потока на изхвърлените вещества за период от 24 часа на замърсяващите вещества, посочени в член 8, параграф 3 и съгласно точки от 2 до 10 на приложение IV;

- г) Най-малко едно измерване на всеки 6 месеца за диоксини и фурани; във всеки случай трябва да бъде осъществявано едно измерване всеки три месеца през първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията. Държавите-членки могат да установят честота на измерване на емисиите за ароматните полициклични въглеводороди или за други замърсители, ако са установили норми за допустими емисии.

15. Наблюдението на масата на замърсяващите вещества, намиращи се в обработваните използвани води съобразно законодателството на Общността и предвидено в разрешителното, което посочва също и честотата на измерванията, които ще се извършват.

16. Нормите за допустими емисии за водата се оценяват като спазени, ако:

- а) за общите количества твърди вещества във вид на суспензия (замърсяващо вещество № 1) 95 % и 100 % от измерените стойности не надвишават съответните норми за допустими емисии, посочени в приложение IV;
- б) за тежките метали (замърсяващи вещества № 2—10), не повече от едно измерване на година не надвишава нормите за допустими емисии, посочени в приложение IV; или, ако държавата-членка предвижда повече от 20 проби на година, не повече от 5 % от тези проби не надвишават нормите за допустими емисии, посочени в приложение IV;
- в) за диоксини и фурани (замърсяващо вещество 11), полугодишните измервания не надвишават нормата за допустимата емисия, установена в приложение IV.

17. В случай, че извършените измервания показват надвишаване на нормите за допустими емисии за въздуха и за водата, установени в настоящата директива, компетентните органи биват информирани за това незабавно.

Член 12

Достъп до информацията и участие на общественото

1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 90/313/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ и Директива 96/61/ЕО на Съвета, заявления за нови разрешителни за инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне се предоставят на едно или повече обществено достъпни места, като например местните служби, за достатъчен период, за да може общественото да направи възражения, преди компетентният орган да вземе решение. Това решение, придружено от най-малко един екземпляр от разрешителното, и всяко последващо усъвършенстване, биват също предоставени на обществено разположение.

2. За инсталациите за изгаряне или за съвместно изгаряне, чийто номинален капацитет е равен или по-голям от два тона на час и независимо от член 15, параграф 2 на Директива 96/61/ЕО, на разположение на общественото се предоставя годишен доклад от ползвателя до компетентния орган, отнасящ се до функционирането и наблюдението на инсталацията. Този доклад представя най-малко развитието на операциите и на емисиите в атмосферата и във

водата по отношение нормите за допустими емисии, постановени от настоящата директива. Компетентният орган подготвя списък на инсталациите за изгаряне или съвместно изгаряне, чийто номинален капацитет е по-малък от два тона на час, и го предоставя на обществено разположение.

Член 13

Аномални условия на експлоатация

1. Компетентният орган установява в разрешителното максималната допустима продължителност на технически неизбежните спириания, разстройвания или повреди на системите за пречистване или на системите за измерване, по време на които концентрациите в изхвърлянията в атмосферата и в пречистените използвани води на регламентираните вещества могат да надвишават предвидените норми за допустими емисии.

2. В случай на повреда ползвателят намалява или прекратява експлоатацията на инсталацията в първия възможен момент, докато може да бъде възстановено нормалното ѝ функциониране.

3. Без да се засяга член 6, параграф 3, буква в), инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне или линията за изгаряне не продължава в никакъв случай да изгаря отпадъци за повече от четири часа без прекъсване в случай на надвишаване на нормите за допустими емисии; освен това, натрупаното време на работа за една година при такива условия трябва да бъде по-малко от шестдесет часа. Тази продължителност от шестдесет часа се прилага за линии за цялостната инсталация, които са свързани с една-единствена система за пречистване на дим.

4. Цялостното съдържание на прах в емисиите в атмосферата на една инсталация за изгаряне не надвишава в никакъв случай 150 mg/m³, изразена в средна аритметична стойност за половин час; освен това нормите за допустими емисии в атмосферата от СО и от ООВ не трябва да бъдат превишавани. Всички други условия, посочени в член 6, трябва да бъдат спазени.

Член 14

Клауза за повторно проучване

Без да се засягат разпоредбите на Директива 96/61/ЕО, Комисията представя преди 31 декември 2008 г. доклад до Европейския парламент и до Съвета за опита по прилагане на настоящата директива, най-вече относно новите инсталации, за осъществения прогрес в техниката на проверка на емисиите и за опита при управлението на отпадъците. Освен това докладът взема предвид развитието на състоянието на технологията, натрупания опит при експлоатацията на инсталациите и изискванията в областта на околната среда. Този доклад съдържа специфичен раздел, засягащ прилагането на приложение II.1.1 и в частност степента на познание дали съществуващите пещи за цимент, посочени в бележка към приложение II.1.1, са в икономически и технически смисъл в състояние да спазват нормите за допустими емисии за NO_x, наложени от това приложение за новите пещи за цимент. При нужда докладът включва предложенията за ревизия на съответните разпоредби на настоящата директива. В бъдеще, преди изработване на посочения доклад, Комисията предлага при нужда изменение на приложение II.3, ако сериозни количества отпадъци са се насочили към други типове инсталации за съвместно изгаряне от тези, посочени в приложения II.1 и II.2.

⁽¹⁾ Директива 90/313/ЕИО на Съвета от 7 юни 1990 г. относно свободата на достъп до информация относно околната среда (ОВ L 158, 23.6.1990 г., стр. 56). Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

Член 15**Доклади**

Докладите за изпълнението на настоящата директива се изработват съобразно процедурата, предвидена в член 5 от Директива 91/692/ЕИО на Съвета. Първият доклад покрива поне първия цялостен период от три години, следващи 28 декември 2002 г. и е съобразен с периодите, посочени в член 17 от Директива 94/67/ЕО и в член 16, параграф 3 на Директива 96/61/ЕО. За тази цел Комисията изработва своевременно подходящ въпросник.

Член 16**Бъдещо привеждане в съответствие на настоящата директива**

Комисията, действайки съобразно процедурата, предвидена в член 17, параграф 2 изменя членове 10, 11 и 13 и приложения I и III с оглед привеждането им в съответствие с техническия прогрес или с новите данни, отнасящи се до полезното въздействие върху здравето, което може да се получи от намаление на емисиите.

Член 17**Комитет по регулиране**

1. Комисията се подпомага от комитет по регулиране.
2. В случай, че е направено позоваване на настоящия параграф, членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО се прилагат при спазване на разпоредбите на член 8 от него.
- Предвиденият в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО период е установен на три месеца.
3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 18**Отмяна**

Следните текстове се отменят от 28 декември 2005 г.:

- а) член 8, параграф 1 и приложението към Директива 75/439/ЕИО;
- б) Директива 89/369/ЕИО;
- в) Директива 89/429/ЕИО и
- г) Директива 94/67/ЕО.

Член 19**Санкции**

Държавите-членки определят санкции, приложими за нарушенията на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. Така предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. Държавите-членки нотифицират тези разпоредби на Комисията най-късно на

28 декември 2002 г. и я нотифицират незабавно за всяко последващо изменение, отнасящо се до тези разпоредби.

Член 20**Преходни разпоредби**

1. Без да се засягат особените преходни разпоредби, предвидени в приложенията, разпоредбите на настоящата директива се прилагат от 28 декември 2005 г. за съществуващите инсталации.
2. В случай на нови инсталации, т.е. инсталации, неотговарящи на определението „съществуващи инсталации за изгаряне или за съвместно изгаряне“ на член 3, параграф 6, или на параграф 3, от настоящия член, настоящата директива се прилага от 28 декември 2002 г. вместо директивите, посочени в член 18.
3. Стационарни или мобилни инсталации, които имат за цел да произвеждат енергия или материални продукти и които са в експлоатация, за които е било издадено, когато се изисква, разрешително съобразно законодателството на Общността в сила и които започват да изгарят отпадъци най-късно на 28 декември 2004 г., се оценяват като съществуващи инсталации за съвместно изгаряне.

Член 21**Изпълнение**

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, преди 28 декември 2002 г. Те незабавно информират Комисията за това.
- Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от вътрешното законодателство, които са приели в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 22**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейските общности.

Член 23**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2000 година.

За Европейския парламент

Председател

N. FONTAINE

За Съвета

Председател

F. VÉDRINE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Фактори за еквивалентност за дибензопарадиоксините и дибензофураните

За да се определи общата концентрация (токсичен еквивалент, ТЕ) на диоксините и на фураните, е целесъобразно, преди да бъдат събрани, да бъдат умножени концентрациите на маса на дибензопарадиоксините и дибензофураните, изброени по-долу, чрез следните фактори на еквивалентност:

		Фактор на токсична еквивалентност
2,3,7,8	— Тетрахлордибензодиоксин (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Пентахлордибензодиоксин (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Хептахлордибензодиоксин (HpCDD)	0,01
	— Октахлордибензодиоксин (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Тетрахлордибензофуран (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0,01
	— Октахлордибензофуран (OCDF)	0,001

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА НОРМИТЕ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ В АТМОСФЕРАТА ЗА СЪВМЕСТНОТО ИЗГЯРЯНЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Посочената по-долу формула (правило на смесите) трябва да се прилага във всички случаи, когато в таблицата на настоящото приложение не е установена обща специфична норма за допустима емисия „С“.

Нормата за допустими емисии на всяко разглеждано замърсяващо вещество и на въглеродния оксид, съдържащи в горивните газове, отделени от съвместно изгарянето на отпадъците, трябва да се изчислява, както следва:

$$\frac{V_{\text{отпадъци}} \times C_{\text{отпадъци}} + V_{\text{процес}} \times C_{\text{процес}}}{V_{\text{отпадъци}} + V_{\text{процес}}} = C$$

$V_{\text{отпадъци}}$: обемът на изгорелите газове, произхождащи от изгарянето на отпадъците, определено от единствените отпадъци, имащи най-слаба топлоотделителна стойност, специфицирана в разрешителното и отнесена към условията, определени от настоящата директива.

Ако количеството на отделената от съвместно изгарянето на опасни отпадъци топлина достига по-малко от 10 % от общата топлина, отделена от инсталацията, $V_{\text{отпадъци}}$ трябва да се изчислява от количество (теоретично) на отпадъци, които, ако бъдат изгорени, ще произведат отделяне на топлина в размер на 10 % от общата отделена топлина, която е била установена.

$C_{\text{отпадъци}}$: отпадъци: пределнодопустими стойности на емисия, установени за инсталациите за изгаряне в приложение V за разглежданите замърсяващи вещества и за въглеродния оксид.

$V_{\text{процес}}$: обемът на изгорелите газове, произхождащи от действието на инсталацията, включително от изгарянето на разрешените горива, които се използват обикновено в инсталацията (с изключение на отпадъците), определено на базата на съдържанието на кислород, установено от регламентацията на Общността или национална, към която емисиите трябва да бъдат отнесени. При липса на регламентация за този тип инсталация е целесъобразно да се използва реалното съдържание на кислород в несмесените изгорели газове при неналожително добавяне на въздух в процеса. Другите условия, към които трябва да бъдат отнесени резултатите от мерките, са посочени в настоящата директива.

$C_{\text{процес}}$: процес: пределнодопустими стойности на емисия така, както са установени в таблиците на настоящото приложение за някои промишлени сектори и някои замърсители или, при липса на такава таблица или на такива стойности, пределнодопустимите стойности на емисия, които се взимат предвид, и на въглеродния оксид в димните газове на инсталациите, които са съобразени със законовите, подзаконовите и административните национални разпоредби, отнасящи се до тези инсталации и изгарящи нормално разрешени горива (с изключение на отпадъци). При липса на такива разпоредби се използват установените в разрешителното пределнодопустими стойности на емисия. При липса на установени в разрешителното стойности се използват реалните концентрации на маса.

C: общи норми за допустими емисии и съдържание на кислород така, както са установени в таблиците на това приложение за някои индустриални сектори и някои замърсяващи вещества или, при липса на такива таблици или на такива стойности, сумата на нормите за допустими емисии за въглеродния оксид (CO) и за замърсяващите вещества, които се взимат предвид вместо пределнодопустимите стойности на емисия, установени в пригодните приложения на настоящата директива. Общото съдържание на кислород, заместващо съдържанието на кислород за целите на уеднаквяването, се определя на базата на съдържанието, посочено по-горе, като се съблюдават частичните обеми.

Държавите-членки могат да установяват правила, регулиращи предвидените в настоящата директива отклонения от правилата.

II.1. Специални разпоредби за пещите за цимент, изгарящи съвместно отпадъци

Средни дневни стойности (за постоянни измервания). Периоди на проба и други спецификации за измерване: виж член 7. Всички стойности се изразяват в mg/m^3 (в pg/m^3 за диоксините и фураните). Средните стойности за половин час са необходими само за изчисляването на дневните средни стойности.

Резултатите от извършените измервания за проверка дали пределнодопустимите стойности на емисия се спазват, трябва да бъдат отнесени към следните условия: температура 273 градуса по Келвин, налягане 101.3 кПа, съдържание на кислород 10 %, сух газ.

II.1.1. C – общи норми за допустими емисии

Замърсяващо вещество	C
Общо прах	30
HCl	10
HF	1
NO _x за съществуващи инсталации	800
NO _x за нови инсталации	500 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ За прилагането на пределнодопустими стойности на емисия на NO_x пещите за цимент, които са в действие и разполагат с разрешително, издадено съгласно действащото законодателство на Общността и които започват да изгарят съвместно отпадъци след датата, посочена в член 20, параграф 3, не трябва да бъдат оценявани като нови инсталации.

Замърсяващо вещество	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Диоксини и фурани	0,1

До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения за NO_x за съществуващите пещи за цимент, работещи със сух процес или за пещите за цимент, които изгарят по-малко от три тона отпадъци на час при условие че разрешителното предвижда за NO_x обща норма за допустима емисия, която не надвишава 1200 mg/m^3 .

До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения за праха за пещите за цимент, които изгарят по-малко от три тона отпадъци на час, при условие че разрешителното предвижда обща норма за допустима емисия, която не надвишава 50 mg/m^3 .

II.1.2. C — общи норми за допустими емисии за SO_2 и OOB

Замърсяващо вещество	C
SO_2	50
OOB	10

Компетентните органи могат да разрешат изключения в случаи, когато не се отделят SO_2 и при изгарянето на отпадъци.

II.1.3. Норми за допустими емисии на CO

Нормите за допустима емисия на CO могат да бъдат установени от компетентния орган.

II.2. Специални разпоредби за горивните инсталации, изгарящи съвместно отпадъци

II.2.1. Средни дневни стойности

Без да се засяга Директива 88/609/ЕИО и в случай, че за големите горивни инсталации са установени по-строги норми за допустими емисии съобразно бъдещото законодателство на Общността, последните заменят за засегнатите инсталации и замърсяващи вещества нормите за допустими емисии, установени в таблиците по-долу. ($C_{\text{процес}}$). В този случай таблиците по-долу се адаптират незабавно към тези по-строги норми за допустими на емисии съобразно процедурата, предвидена в член 17.

Средните стойности за половин час са необходими единствено за изчисляване на средните дневни стойности.

$C_{\text{процес}}$:

$C_{\text{процес}}$ за твърди горива, изразено в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 от 6 %):

Замърсяващи вещества	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth
SO_2				
общ случай		850	850—200 (линейно намаляване от 100 до 300 MWth)	200
местни горива		или процент на десулфуризация $\geq 90 \%$	или процент на десулфуризация $\geq 92 \%$	или процент на десулфуризация $\geq 95 \%$
NO_x		400	300	200
Прах	50	50	30	30

До 1 януари 2007 г. и без да се засяга съответното законодателство на Общността нормата за допустима емисия за NO_x не се прилага за инсталациите, изгарящи единствено опасни отпадъци.

До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения за NO_x и SO_2 за съществуващите инсталации за съвместно изгаряне с общ капацитет между 100 и 300 MWth, използващи техниката на втечнения слой и изгарящи твърди горива, при условие че разрешителното предвижда за $C_{\text{процес}}$ стойност, която не надвишава 350 mg/Nm^3 за NO_x и не надвишава 850—400 mg/Nm^3 (линейно намаляване от 100 до 300 MWth) за SO_2 .

$C_{\text{процес}}$ за биомасата, изразен в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 от 6 %):

Под „биомаса“ се разбират продуктите, представляващи в цялост или в една част растителна земеделска или горска маса, която е в състояние да бъде използвана за възвръщане на своето енергийно съдържание, както и на отпадъците, изброени в член 2, параграф 2, буква а), i)–v).

Замърсяващи вещества	Под 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth
SO_2		200	200	200
NO_x		350	300	300
Прах	50	50	30	30

До 1 януари 2008 г. компетентните органи могат да разрешават изключения за NO_x за съществуващите инсталации за съвместно изгаряне с общ капацитет между 100 и 300 MWth, използвайки техниката на втечнения слой и изгарящи биомаса при условие че разрешителното предвижда за $C_{\text{процес}}$ стойност, която не надвишава 350 mg/Nm^3 .

$C_{\text{процес}}$ за течните горива, изразено в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 от 3 %):

Замърсяващи вещества	< 50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth
SO_2		850	850—200 (линейно намаляване от 100 до 300 MWth)	200
NO_x		400	300	200
Прах	50	50	30	30

II.2.2 С — общи норми за допустими емисии

С, изразено в ng/Nm^3 (съдържание на O_2 от 6 %). Всички средни стойности се отнасят за период на проба от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Замърсител	С
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

С, изразено в ng/Nm^3 (съдържание на O_2 от 6 %). Всички средни стойности се отнасят за период на проба от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Замърсител	С
Диоксини и фурани	0,1

II.3. Специални разпоредби за промишлените сектори, непосочени в точка II.1 или в точка II.2, които изгарят съвместни отпадъци

II.3.1. С — общи норми за допустими емисии

С, изразено в ng/Nm^3 . Всички средни стойности се отнасят до период на проба от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Замърсител	C
Диоксини и фурани	0,1

C, изразено в mg/Nm^3 . Всички средни стойности се отнасят до период на проба от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Замърсител	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Техники на измерване

1. Мерките, предназначени за определяне на концентрациите на замърсяващите вещества в атмосферата и във водата, трябва да бъдат извършвани по представителен начин.
2. Пробата и анализът на всички замърсяващи вещества, включително диоксините и фураните, както и методите на референтно измерване, използвани за маркиране на автоматизирани измервателни системи, трябва да бъдат осъществявани съобразно стандартите на CEN. Ако стандартите на CEN не съществуват, се прилагат стандартите на ISO, националните или международни стандарти, гарантиращи получаването на данни с еквивалентно научно качество.
3. На равнище на дневните норми за допустими емисии, стойностите на интервалите на доверие до 95 % от един-единствен измерен резултат, не трябва да надвишават следните проценти на норми за допустими на емисии:

Въглероден оксид:	10 %
Серен диоксид:	20 %
Азотен диоксид:	20 %
Общо прах:	30 %
Общо органичен въглерод:	30 %
Хлороводород:	40 %
Флуороводород	40 %

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Норми за допустими емисии за заустванията на вещества в използваните води от пречистване на горивни газове

Замърсяващи вещества	Норми за допустими емисии, изразени в концентрация на маса за нефилтрирани проби	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Общо твърди вещества във вид на суспензия така, както са определени в Директива 91/271/ЕИО		
2. Живак и неговите съставки, изразени в живак (Hg)	0,03 mg/l	
3. Кадмий и неговите съставки, изразени в кадмий (Cd)	0,05 mg/l	
4. Талий и неговите съставки, изразени в талий (Tl)	0,05 mg/l	
5. Арсеник и неговите съставки, изразени в арсеник (As)	0,15 mg/l	
6. Олово и неговите съставки, изразени в олово (Pb)	0,2 mg/l	
7. Хром и неговите съставки, изразени в хром (Cr)	0,5 mg/l	
8. Мед и нейните съставки, изразени в мед (Cu)	0,5 mg/l	
9. Никел и неговите съставки, изразени в никел (Ni)	0,5 mg/l	
10. Цинк и неговите съставки, изразени в цинк (Zn)	1,5 mg/l	
11. Диоксини и фурани, определени като сбор на отделните диоксини и фурани, оценени съобразно приложение I	0,3 ng/l	

До 1 януари 2008 г. компетентният орган може да разрешава изключения за общото количество на твърдите вещества във вид на суспензия за съществуващите инсталации за изгаряне, при условие че разрешителното предвижда 80 % от измерените стойности да не надвишават 30 mg/l и никое от тези измервания да не надвишава 45 mg/l.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ В АТМОСФЕРАТА

а) Средни дневни стойности

Общо прах	10 mg/m ³
Органични вещества в газообразно или парообразно състояние, изразени в общ органичен въглерод	10 mg/m ³
Хлороводород (HCl)	10 mg/m ³
Флуороводород (HF)	1 mg/m ³
Серен диоксид (SO ₂)	50 mg/m ³
Азотен оксид (NO) и азотен диоксид (NO ₂), изразени в азотен диоксид, за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто номинален капацитет е по-голям от шест тона на час, или за нови инсталации за изгаряне	200 mg/m ³ (*)
Азотен оксид (NO) и азотен диоксид (NO ₂), изразени в азотен диоксид, за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто номинален капацитет е по-малък или равен на шест тона на час	400 mg/m ³ (*)

(*) До 1 януари 2007 г. и без накръняване на съответното законодателство на Общността, тази норма за допустима емисия за NO_x не се прилага за инсталации, които изгарят само опасни отпадъци.

Компетентният орган може да разреши изключения за NO_x за съществуващите инсталации за изгаряне:

- чийто номинален капацитет е по-малък или равен на 6 тона на час, при условие че разрешителното предвижда средните дневни стойности да не надвишават 500 mg/m³ и това важи до 1-и януари 2008 г.;
- чийто номинален капацитет е по-голям от 6 тона на час, но по-малък или равен на 16 тона на час, при условие че разрешителното предвижда средните дневни стойности да не надвишават 400 mg/m³ и това важи до 1 януари 2010 г.;
- чийто номинален капацитет е по-голям от 16 тона на час, но по-малък от 25 тона на час и които не изхвърлят повече използвани води на час, при условие че разрешителното предвижда средните дневни стойности да не надвишават 400 mg/m³ и това важи до 1 януари 2008 г.

До 1-и януари 2008 г. компетентният орган може да разреши изключения за праха за съществуващи инсталации за изгаряне при условие че разрешителното предвижда средните дневни стойности да не надвишават 20 mg/m³.

б) Средни стойности за половин час

	(100 %) А	(97 %) Б
Общо прах	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Органични вещества в газообразно или парообразно състояние, изразени в общ органичен въглерод	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Хлороводород (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Флуороводород (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Серен диоксид (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Азотен оксид (NO) и азотен диоксид (NO ₂), изразени в азотен диоксид за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто номинален капацитет е повече от шест тона на час, или за нови инсталации за изгаряне	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) До 1 януари 2007 г. и без накръняване на съответното законодателство на Общността тази норма за допустима емисия на NO_x се прилага за инсталации, които изгарят само опасни отпадъци.

До 1 януари 2010 г. компетентният орган може да разреши изключения за праха за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто капацитет е между 6 и 16 тона на час, при условие че средната стойност за половин час не надвишава 600 mg/m^3 за колона А или 400 mg/m^3 за колона Б.

в) **Всички средни стойности за периода на проба от най-малко тридесет минути и най-много осем часа**

Кадмий и неговите съставки, изразени в кадмий (Cd)		
Талий и неговите съставки, изразени в талий (Tl)	общо $0,05 \text{ mg/m}^3$	общо $0,1 \text{ mg/m}^3$ (*)
Живак и неговите съставки, изразени в живак (Hg)	$0,05 \text{ mg/m}^3$	$0,1 \text{ mg/m}^3$ (*)
Антимон и неговите съставки, изразени в антимон (Sb)	общо $0,5 \text{ mg/m}^3$	общо 1 mg/m^3 (*)
Арсеник и неговите съставки, изразени в арсеник (As)		
Олово и неговите съставки, изразени в олово (Pb)		
Хром и неговите съставки, изразени в хром (Cr)		
Кобалт и неговите съставки, изразени в кобалт (Co)		
Мед и нейните съставки, изразени в мед (Cu)		
Манган и неговите съставки, изразени в манган (Mn)		
Никел и неговите съставки, изразени в никел (Ni)		
Ванадий и неговите съставки, изразени във ванадий (V)		

(*) Действащи до 1 януари 2007 г. средни стойности за съществуващи инсталации, чието разрешително за експлоатация е било издадено преди 31 декември 1996 г. и които изгарят единствено опасни отпадъци.

Тези средни стойности се прилагат също за емисии, съответстващи на тежки метали и на техните съставки в газообразно или парообразно състояние.

г) **Средните стойности трябва да бъдат измервани за период на проба от най-малко шест часа и най-много осем часа. Нормата за допустима емисия преpraща към общата концентрация на диоксини и на фурани, изчислена посредством концепцията за токсична еквивалентност съобразно приложение I.**

Диоксини и фурани	$0,1 \text{ ng/m}^3$
-------------------	----------------------

д) **Норми за допустими емисии, посочени по-долу, които не трябва да бъдат превишавани, за концентрациите на въглеродния оксид (CO) в горивните газове (извън фазите на зареждане и спиране):**

- 50 милиграма/m^3 за горивен газ като средна дневна стойност;
- $150 \text{ милиграма/m}^3$ за горивен газ за най-малко 95 % от всички измервания, съответстващи на средните стойности за десет минути, или 100 mg/m^3 за горивен газ за всички измервания, съответстващи на средните стойности за тридесет минути, взети в рамките на едно денонощие от 24 часа.

Компетентният орган може да разреши изключения за инсталациите за изгаряне, използващи технология на втечен слой, доколкото отклонението предвижда норма за допустим емисия от 100 mg/m^3 (средна часова стойност) за въглероден оксид (CO).

е) **Държавите-членки могат да установяват правила, регулиращи изключенията, предвидени в настоящото приложение.**

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Формула за изчисление на концентрацията на емисии в стандартни проценти за концентрация на кислород

$$E_s = \frac{21 - O_s}{21 - O_M} \times E_M$$

Еартен E_s = концентрация на емисия, изчислена по стандартен процент на концентрация на кислород

E_M = измерена концентрация на емисия

O_s = стандартна концентрация на кислород

O_M = измерена концентрация на кислород
